

”המלך ליר” מאת וויליאם שייקספיר

דמות: אדמונד

אלת הטבע, את גבירתתי.
לחוק שלך כפופים כל שירותי.
למה עלי לבלוע יריקות מסורת ולהסכים שהקטנוניות של דין וארץ תנשל אותי?
כי אני מפגר בשנים עשר או ארבעה עשר ירחי ירח אחרי אחי?
למה ממזר?
על מה בזוי?
כשאבריי בנויים יפה, שכלי שופע, הצורה שלי מושלמת לא פחות מצאצא של
גברת מכובדת.
למה הם שמים לנו חותמת של ”בזוי”? נבזיות, ממזריות? בזוי?
בזוי?
הרי צריך כדי לעשות אותנו במחשכי החשק של הטבע קשיחות ואון יותר
משדרוש
ליצור שבט שלם של בני טובים בתוך מיטה תפלה ומשמימה ועייפה בין שעת
כיבוי אורות להשכמה.
אז ככה, אדגר
בן חוקי
אני צריך את אדמותייך.
אבי אוהב את אדמונד הממזר כמו את החוקי. מילה יפה- חוקי!
ובכן, חוקי שלי,
אם המכתב הזה יפעל והתכנית שלי תפרח אז אדמונד הבזוי יצמח ויאפיל על
החוקי.
אני גדל,
אני כבר משגשג.
עכשיו, אלים, עימדו לצד הממזרים!